

Malí poutníci na jubilejní cestě

Posílení společenství

Další aspekt Svatého roku spočívá v posílení společenství. Ano, přátelé, využijme sílu společenství, sjednotme se pracujeme na společných cílech, jako je pomoc potřebným, ochrana životního prostředí či podpora sociální spravedlnosti. Tím, že společně konáme dobré skutky, posilujeme nejen své vztahy s druhými, ale také se učíme být lepšími lidmi.

Svatý rok je i příležitostí pro farnosti a církevní organizace, abychom při akcích, které budeme organizovat, přispěli každý svým dílem k obohacení života ostatních. Staňme se tak svědky Božího obdarování, svědky Boží štědrosti vůči člověku.

Cesta k naději

V době nejistoty, válek a ekonomických krizí může Svatý rok poskytnout naději. Jsme vybízeni k tomu, abychom se stali nástroji míru a lásky ve svých společenstvích. Vědomí, že můžeme mít pozitivní dopad na svět kolem nás, může posílit naši víru a motivovat nás k akci. To, co Svatý rok nabízí, je nejen možnost k nápravě a odpuštění, ale také výzva k tomu, abychom byli světlem v temnotě. V každodenním životě můžeme rozvíjet místo lásky, tolerance a porozumění, poskytovat ruku těm, kteří ji potřebují, a stát se opravdovými učedníky Krista.

K tomu ať nám žehná Ten, který je Cesta, Pravda a Život.

Pozvání na cestu

Jubilejní rok je pro každého z nás pozváním na cestu – nejen v duchovním slova smyslu, ale také doslova. Tento program nabízí dětem školního věku možnost stát se poutníky naděje a vydat se na výlet k jednomu z jubilejních míst v Královéhradecké diecézi.

Výlet by měl být koncipován tak, aby děti mohly k poutnímu místu doputovat pěšky. Cestou budou na děti čekat různé aktivity a zastavení, které souvisejí s hlavními tématy jubilejního roku: nadějí, milosrdenstvím a odpuštěním. Tyto krátké momenty mohou pomoci dětem prožít poutní cestu nejen jako fyzickou výpravu, ale i jako duchovní obohacení. Na tomto výletě tedy nejde pouze o to stanout na jubilejním místě, ale především o cestu samotnou. Kroky, které s dětmi podniknete, vás mohou proměnit a přiblížit k Bohu i k sobě navzájem.

Spředloženými aktivitami níže pracujte jako s inspirací. Vyberte si ty, které nejlépe odpovídají věku a potřebám vaší skupiny, případně si je upravte. Důležité je, aby se celá pouť nesla v duchu radosti, společně stráveného času a otevřeného srdce vůči Božímu vedení.

Ať je tato cesta pro všechny účastníky příležitostí k setkání – s druhými, se sebou samými i s Bohem, který nás na našich životních cestách vždy provází.

Jubilejní místa v Královéhradecké diecézi

- **Hradec Králové** – Katedrála svatého Ducha
- **Koclířov** – Kaple Zjevení „Capelinha“ – Českomoravská Fatima
- **Králíky** – Kostel Nanebevzetí Panny Marie – Hora Matky Boží
- **Nová Paka** – Kostel Nanebevzetí Panny Marie (klášterní)
- **Luže** – Kostel Panny Marie Pomocné na Chlumku
- **Želiv** – Kostel Narození Panny Marie (klášterní)
- **Rokle** – celý areál (Kaple Nejsvětější Trojice v klášteře, Kaple Betlém, Kostel Panny Marie)
- **Deštné v Orlických horách** – Kostel sv. Matouše

Jubilejní rok 2025:

Cesta k duchovní obnově a naději

(P. Dmytro Romanovský, Adalbert 1/2025/ ročník XXXIV)

Historie Svatých roků

Kořeny najdeme v biblickém učení a tradici židovského národa. V judaismu byl každý padesátý rok vyhlášen jako jubilejní rok, kdy měly být odpuštěny dluhy, prodané pozemky vráceny původním vlastníkům a otroci osvobozeni. Tento koncept ukazuje na důležitost odpuštění, obnovy a spravedlnosti.

Katolická tradice zavedla Svatý rok ve 13. století, kdy byl poprvé vyhlášen papežem Bonifácem VIII. V roce 1300. Od roku 1475 se konají každých 25 let, přičemž existují výjimky, kdy jsou vyhlášovány tematické Svaté roky. (...) Svatý rok je vnímán jako čas milosti, obrácení, odpuštění hříchů a bratrského společenství.

Duchovní obnova a reflexe

Svatý rok je především obdobím duchovní obnovy. Je to čas k zamyšlení nad vlastními životy a hodnotami, které nás naplňují. V dnešním uspěchaném světě, kde se často zaměřujeme na materiální úspěchy a denní povinnosti, bývá obtížné zastavit se a zamyslet nad hlubšími náboženskými tématy.

Svatý rok přináší jedinečnou příležitost zhodnotit naši víru. Můžeme přehodnotit vztahy s rodinou, přáteli a s Bohem. Věnování se modlitbě, meditaci a duchovní literatuře nám může pomoci objevit nové dimenze naší víry a vést nás kusmíření našimi blízkými.

Radost – Chci přinášet radost druhým.

Naděje – Chci věřit v dobré věci i v těžkých chvílích.

Pokora – Chci být vděčný a nevyvyšovat se nad ostatní.

Trpělivost – Chci mít trpělivost s druhými i se sebou.

Pomoc – Chci pomáhat tam, kde je to potřeba.

Milosrdenství – Chci mít soucit s druhými a konat dobro bez očekávání odměny

Jubilejní rok

Svatý jubilejní rok 2025 je zvláštní rok vyhlášený Katolickou církví, během kterého jsou věřící zváni k intenzivnějšímu prožívání víry, odpuštění, smíření a milosrdenství. Jubilejní rok se slaví každých 25 let, případně i během nějakých dalších zvláštních příležitostí.

Hlavní charakteristiky Jubilejního svatého roku:

1. Smíření a odpuštění:

Během Svatého roku jsou věřící vyzýváni ke smíření s Bohem i s ostatními lidmi na všech úrovních. V křesťanské (katolické) tradici představuje Jubilejní rok mimořádné období milosti, spojené s odpuštěním dluhů a trestů za hříchy.

2. Poutě:

Důležitým prvkem jubilejního roku jsou cesty na poutní místa, zejména do Říma.

3. Svatá brána:

Během jubilejního roku jsou ve významných bazilikách v Římě otevřeny tzv. Svaté brány, které jsou symbolickým vstupem k Bohu a spáse. V tomto Svatém roce bude otevřena Svatá brána i v jednom římském vězení.

4. Téma Svatého roku 2025:

Papež František zvolil pro tento Svatý rok téma „**Poutníci naděje**“, které odkazuje na potřebu naděje a solidarity v dnešním světě.

Svatá brána

Svatý rok obvykle začíná v noci mezi 24. a 25. prosincem, kdy papež otevírá tzv. svatou bránu v bazilice svatého Petra ve Vatikánu. Tato brána je symbolem Krista a jeho milosrdenství, neboť Kristus sám je branou, která vede k Otci. Během svatého roku jí projdou miliony poutníků, což je znamením jejich odhodlání vstoupit do Kristova srdce, sjednotit se s ním a přijmout Boží Otcovu milosrdnou lásku. Jak sám Ježíš říká: „*Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen*“ (Jan 9,10).

Svatý jubilejní rok je příležitostí k duchovnímu obohacení nejen pro jednotlivce, ale i pro celé společenství věřících.

(čerpáno z *Víra.cz*)

Symbolické projití Svaté brány – závěrečná aktivita na poutním místě

Řekněte dětem, aby si představily, že dveře do kostela jsou pomyslnou symbolickou Svatou bránou, kterou nyní budeme jednotlivě procházet.

Před vchod do kostela můžete umístit jednoduchý nápis, např. na pruh látky:

„Milosrdenství otevřelo své dveře. Vejdi s důvěrou.“

nebo

„Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen“ (Jan 9,10)

Na zem poté rozmístíte papírové stopy s biblickými slovy (viz příloha).

Děti budou ke stopám přistupovat jednotlivě. Dítě si vybere jednu stopu a vezme ji do ruky jako symbol myšlenky, se kterou bude procházet „Svatou bránou“. Mladší děti mohou nahlas přečíst větu, která je pod daným slovem napsaná. Starší děti pracují pouze se slovy. Svou myšlenku k danému slovu naformulují samy, například: „Bože, jdu k tobě s láskou, pomoz mi ji přijímat i rozdávat.“

Poté každý položí stopu zpět na své místo na zem (aby si ji mohli vybrat i ostatní) a vejde do kostela.

Stopy pro mladší děti:

Láska – Chci rozdávat lásku kolem sebe.

Odpouštění – Chci umět odpouštět i prosit za odpuštění.

Víra – Chci důvěřovat Bohu a nebát se.

Jubilejní rok nás zve k hlubšímu zamyšlení nad tím, jak prožíváme milosrdenství – vůči sobě i druhým. Jsme ochotni odpouštět? Vidíme potřeby druhých? Umíme být spravedliví, ale zároveň soucitní?

Poutnictví, typické pro jubilejní rok, nám připomíná, že jsme na cestě – nejen fyzicky, ale i duchovně. Každý den se rozhodujeme, jakými lidmi chceme být.

Povídejte si s dětmi o jejich vlastnostech, o tom, jak se vnímají, co na sobě mají rády a s čím samy se sebou nejvíce zápasí. Ptejte se jich, co je pro ně důležité, jakých vlastností si nejvíce váží u druhých a jaké hodnoty ctí. K pojmenování jednotlivých vlastností dětem může pomoci následující aktivita. Seznam vlastností rozkopírujte z přílohy podle počtu dětí.

Zadání:

Fajfku dávám ke slovům, která mě vystihují.

Vlastnosti, na kterých bych ještě chtěl/a zapracovat, zakroužkuji.

• Upřímný	• Pracovitý	• Prozíravý
• Zodpovědný	• Pravdomluvný	• Věrný
• Pravdivý	• Štědrý	• Vděčný
• Tvořivý	• Vděčný	• Nesobecký
• Nekonfliktní	• Přátelský	• Radostný
• Čestný	• Všímavý	• Trpělivý
• Empatický	• Odhodlaný	• Houževnatý
• Odvážný	• Spořivý	• Cílevědomý
• Spravedlivý	• Vytrvalý	• Pokorný
• Poctivý	• Tolerantní	• Mám smysl pro humor

Návrhy na zastavení/aktivity cestou

Marnotratný syn

Přečtete dětem biblický úryvek z evangelia o marnotratném synovi (Lukáš 15, 11–32):

Řekl (Ježíš) také: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‚Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.‘ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil.

Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával.

Tu šel do sebe a řekl: ‚Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!‘ Vstal a šel k svému otci.

Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.‘

Ale otec nařídil služebníkům: ‚Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!‘ A začali se veselit.

Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolał si jednoho ze služebníků a ptal

se ho, co to znamená. On mu odpověděl: „Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.“ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: „Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek snevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!“

Otec mu odpověděl: „Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.““

Následně děti vyzvěte k zamyšlení:

Pokusme se nyní vcítit do jednotlivých postav a popsat jejich emoce, smýšlení a chování:

- z pohledu staršího syna
- z pohledu mladšího syna
- z pohledu otce

Co si můžeme z tohoto podobenství vzít do našeho života?

Podobenství prostřednictvím imaginace:

Spříběhem také můžete pracovat pomocí metody imaginace. Přečtete dětem text o marnotratném synovi, který je však **převyprávěný** a napsaný ve 2. osobě jednotného čísla tak, aby měl čtenář pocit, že je **účastníkem popisovaných událostí**.

(Cílem je vtáhnout děti co nejvíce do děje a rozvíjet jejich schopnost vizualizace postav, míst a událostí, které jsou popsány v Bibli. Metoda imaginace dětem umožňuje prožívat emoce postav a situací, napomáhá k hlubšímu porozumění

Jaké pocity se vás zmocňují nad zlým ve světě? – hrůza, hněv, smutek, zoufalství (je to velmi lidské).

Ale ten člověk ve středu obrazu mění konstelaci – Čím? Je to také oběť, ale jiná...

Je to pokojná, možná až svrchovaná oběť – (Zvláštní, že? Jak je možné za těchto okolností zůstat svrchovaný?)

Ježíš má kolem beder modlitební šat – je obětí, která se modlí.

A za co se modlí, že je tak klidný? Za pomstu nepřátelům? Za své vysvobození? Za co?

Odpověď zní: za druhé! Modlí se z velké důvěry a milosti. Z milosti o milost. Proto ten pokoj.

I když je uprostřed, jakoby obklíčen tím vším, stejně vnáší východisko – není to už uzavřený bludný kruh.

Zaměřte se také na pruh světla shora, který vypadá trochu jako cesta – to je to přetočení konstelace. Světlo shora je součástí kříže a do toho světla se potom dá patřit.

Je tam také žebřík – Jákobův žebřík – sice krátký na to, aby sahal až do nebe, ale do světla stačí, kříž s obětovaným Ježíšem je jeho součástí – tohle je poslední možnost pro člověka.

Oběť byla přijatá, otevírá se cesta do nebe.

Ježíšův kříž v tomto obraze připomíná písmeno tav – jedná se o poslední písmeno hebrejské abecedy – tohle je poslední slovo, poslední slovo Boží – Tak takhle to tedy celé vidí Bůh?

(Čerpáno z: Pavel Jun: <https://www.youtube.com/watch?v=yngpitn5D-A>)

Kdo jsem?

Každý z nás je jedinečný. Máme své silné stránky a vlastnosti, na které jsme hrdí, ale také oblasti, ve kterých se můžeme zlepšovat. Někdy si klademe otázky: Kdo vlastně jsem? Jaký bych mohl být? Jaký bych chtěl být? Co je pro mě důležité?

Vytiskněte si obraz Bílé ukřižování a nechte děti, aby si ho prohlédly a prozkoumaly všechny jeho detaily. K popisu obrazu dětem mohou pomoci jednotlivé texty, které budou jednotlivě vystříhány tak, aby si je děti mohly brát a přikládat na příslušná místa díla.

- Divocí vojáci s rudým praporem, kteří se jdou bít pro svou myšlenku, nekoukají na nikoho jiného, jen sami na sebe
- Oheň a hořící synagoga – zoufalství a hrůza
- Rozbitá stavení a lidé bez domova
- Loď plná uprchlíků, kteří se snaží zachránit před nebezpečím
- Postavy 4 spravedlivých – Abrahám, Jákob, Izák a Ráchel
- Člověk, který zachraňuje Tóru

Pokuste se společně s dětmi o výklad tohoto obrazu.

Informace ke společné reflexi pro katechetu:

Marc Chagall maluje Bílé ukřižování v roce 1938 po zavedení rasových zákonů. Obraz představuje myšlenku utrpení židovského národa a autorovu nabídku naděje.

- obraz připomíná ciferník
- nalevo nahoře = rudý prapor + divocí vojáci – rudá hrůza
- napravo nahoře – oheň, hořící synagoga + divocí vojáci – hnědá hrůza
- dole jsou oběti toho násilí, té krutosti
- rozbitá stavení, lidé bez domova a na útěku, loď s běženci
- shora se na to dívají Abrahám, Izák, Jákob a Ráchel – čtyři spravedliví
- dole je člověk, který zachraňuje Tóru (ZÁKON)

Na tomto obrazu můžeme vidět samou oběť – oběť tuposti, chtivosti, krutosti, nespravedlnosti.

příběhu, podněcuje fantazii a empatii, a také schopnost vidět věci z různých perspektiv.)

Před čtením imaginačního textu je ideální upozornit děti na to, co je čeká. Řekněte jim, že jim chcete přečíst příběh, do kterého se mají co nejvíce vžít. Příběh vhodně uveďte tak, abyste vzbudili jejich zvědavost. Poté je vyzvěte, aby si udělaly co největší pohodlí (posadily se do trávy, na lavičku apod.) Důležité však je, aby se zklidnily a nerušily se navzájem. Řekněte dětem, aby si **zavřely oči a představovaly si vše, co budete číst.**

Probouzíš se v zapáchajícím chlívků mezi prasaty. První, co vnímáš, je tupá bolest rukou a ramenou. Celý včerejší den jsi čistil tento chlév a staral se o vepře. V břiše ti hlasitě zakručí. Postavíš se pomalu na nohy a vyjdeš ven. Ostré sluneční paprsky tě donutí přimhouřit oči. Uvědomíš si, že jsi spal déle, než bys měl. Jestli tě teď potká tvůj pán, potrestá tě. V tento čas bys měl už dávno pracovat.

Rychle obejdeš stavení a zamíříš ke studni, kde si chceš alespoň zběžně opláchnout obličej a napít se. Taháš těžké dřevěné vědro nahoru a najednou se zadíváš na svou podobu, která se odráží ve vodní hladině. Zhrozíš se. Tvé vlasy jsou nemyté a nečesané, tvá dříve hezká tvář je zarostlá neupravenými vousy a na košili máš špinavé fleky, také je celá potrhaná. Navíc si zde na čerstvém vzduchu začínáš uvědomovat, že tvé oblečení štiplavě páchne. Nemáš se ale do čeho převléknout.

Nabíráš vodu do dlaní, které jsou špinavé a plné mozolů. Ještě jednou upřeš pohled na svůj odraz. Jako bys to ani nebyl ty... Koho ti tvůj obličej jenom připomíná? A pak ti to dojde. Podobné lidi jsi ve svém životě kdysi často potkával. Byli to chudáci a žebráci bez domova, kteří se potloukali městem a natahovali k tobě ruce, abys jim do nich vložil nějakou almužnu. Pamatuješ si, jak ti to přišlo otravné. Obtěžovali tě. Nechtěl ses s nimi zaobírat. Byl jsi mladý a bohatý. Mohl jsi mít vše, nač jsi pomyslel. Užíval sis v hospodách

s přáteli za peníze, které ti dal otec, když jsi od něj odcházel. Dopřával sis skvělá jídla, to nejlepší víno a všechna potěšení, která byla k mání. Tvůj život byl plný smíchu, hudby a hodování. Všichni tě tehdy obdivovali. Ale jak ses to tehdy choval? A koukni, kde jsi nakonec skončil!

V hlavě se ti začaly vynořovat další a další myšlenky. Do očí se ti najednou vrhnuly slzy, které nešly zadržet. Rozplakal ses. Přepadl tě obrovský stesk po domově, protože sis najednou připadal strašně osaměle.

Začal jsi vzpomínat na otcův klidný hlas, na teplý chléb, který voněl z vaší kuchyně, na bratra, se kterým jsi v dětství prozkoumával každý kout ve vašem okolí. Jak jsem tohle všechno mohl tak snadno opustit? Vyměnil jsem to za prázdné večírky a falešné kamarády. Když jsem všechny své peníze rozházel, všichni se na mě vykašlali. Jak jsem jen mohl být tak hloupý? Dobře mi tak, můžu si za to sám.

Vrať se domů. Ta myšlenka ti zničehonic proběhla hlavou, ale hned jsi ji zase zapudil. Jak by ses mohl vrátit? Otec ti dal všechno a ty jsi to promrhal. Nikdy se mu už nebudeš moci podívat do očí...

Viš to. A je ti ze sebe špatně. Touha vrátit se domů však začíná být tak silná, že na ní nemůžeš přestat myslet.

Začínáš jsi uvažovat nad tím, že by tě mohl otec přijmout zpět – ne jako svého syna, ale jako jednoho ze svých sluhů... Kdyby se slitoval a přijal tě takto do služby, stačilo by ti to. Tvým tělem projelo silné odhodlání a záblesk naděje.

Cesta byla dlouhá a náročná. Celou dobu tě pronásledovaly výčitky svědomí. Srdce jsi měl plné strachu a studu. Myslel jsi na otcovu tvář – bude zklamaná, tvrdá? Odvrátí se od tebe, až k němu přijdeš? Bude si s tebou vůbec chtít promluvit?

Najednou jsi začal poznávat známé obrysy polí a luk. Blížil ses. Už jsi viděl vaše stromy, ohrady i vstupní bránu. A pak jsi ho spatřil. Tvůj otec stál na cestě, jakoby tu na tebe celou tu dobu čekal. Roztřásl ses. V tu chvíli si tě všiml a zamířil tvým směrem. Jeho

Naděje:

- Co bych chtěl/a v tomto roce zažít, na co se těším?
- Co mi dodává naději, když je mi těžko, když mám z něčeho strach?
- Kdy mohu být pro někoho jiného nadějí a jak?

Práce s obrazem Bílé ukřižování (Marc Chagall)

Dílo, které běloruský malíř židovského původu vytvořil v roce 1938, je silným symbolem naděje a náboženské jednoty. Bílé ukřižování se svým poselstvím obrany lidské důstojnosti a dialogu mezi kulturami patří k dílům, která si nejvíce oblíbil sám papež František.

sobě, ale i ostatním), rozlévejte čaj nebo šťávu z termosek nebo lahví atd.

Milosrdenství, odpuštění, naděje

Hlavními tématy jubilejního roku jsou milosrdenství, odpuštění a naděje. Předložte dětem následující otázky a sdílejte spolu své odpovědi a myšlenky. Na závěr dětem rozdejte papíry a nechte je, aby si zapsaly to, co je během této diskuze nejvíce oslovilo.

Milosrdenství:

- Kdy jsem naposledy zažil/a, že mi někdo pomohl, i když nemusel?
- Jak mohu být milosrdný/á k druhým ve svém každodenním životě?
- Co znamená mít soucit s druhými?
- Jak chci, aby si mě jednou lidé pamatovali?

Odpuštění:

- Je snadné někomu odpustit? Co nám v tom někdy brání?
- Kdy jsem naposledy potřeboval/a, aby mi někdo odpustil? Jaký to byl pocit?
- Je něco, co bych si přál/a odpustit sobě?
- Když se řekne „síla odpuštění“, co toto spojení znamená?

kroky byly rychlé, kdyby byl mladší, možná by i běžel. Jak se přibližoval, zadíval ses do jeho tváře. Byla plná emocí, které jsi nečekal. Ne zloba, ne výčitky, ... ale radost! Klesl jsi na kolena. „Otče,“ začal jsi mluvit, ale hlas se ti třásl. „Zhřešil jsem proti tobě i proti nebi. Nejsem hoden být tvým synem...”

Ale on tě zvedl a objal. Jeho stisk byl tak pevný, až se ti zatajil dech. Slzy ti stékaly po tvářích a jeho ruce tě hladily po hlavě. „Synu,“ řekl, „konečně jsi zpátky doma.”

Otázky:

- Jak ses cítil/a v kůži marnotratného syna v různých částech příběhu?
- Jak sis představoval/a jednotlivé scény, které byly v příběhu popisovány? Dařilo se ti ta místa vizualizovat? Dokážeš si představit, jak to tam vonělo? Jaké zvuky jsi mohl slyšet v pozadí jednotlivých míst? (v chlévě, v hospodě, na cestě domů).
- Jak sis představil/a postavu otce, který čekal na cestě?
- Dokážeš popsat, jak zněl jeho hlas, když tě vítal?
- Jaké pocity jsi měl/a, když tě otec objal?
- Zažil/a jsi někdy situaci, že jsi něco pokazil/a?
- Co v takových chvílích nejvíce pomáhá?

Písničky

Zazpívejte si sdětmi nějakou křesťanskou písničku, kterou mají rády. Pokud nemáte hudební nástroje, pusťte dětem píseň například na youtube.

Mladší děti můžete naučit píseň **Andělé nade mnou bdí**, kterou lze doplnit o jednoduchý taneček (viz youtube videa).

Se staršími dětmi se zaměřte na ty písně, které souvisí s tématy jubilejního roku, například: **Pojďte ke mně všichni** apod.

Dixit kartičky

Vybrané DIXIT karty (společenská hra, kterou lze zakoupit různých sadách, případně můžete využít některé volně dostupné obrázky z internetu) rozmístěte libovolně do prostoru. Dětem poté předložte následující slova, která souvisí s jubilejním rokem (k dispozici k vystřížení v přílohách.) Poté je nechte, aby ke každému slovu našly dixit obrázek, který podle nich dané slovo nejvíce vystihuje.

(Na poutním místě poté můžete ztěchto slov a obrázků vytvořit koláž.)

- vděčnost
- nový začátek
- láska
- pomoc
- odpuštění
- naděje
- víra
- statečnost

Práce s citáty

Jednotlivé lístečky s citáty rozmístěte do prostoru a nechte děti, aby si vybraly jeden, který je nejvíce oslovuje. Navzájem si poté citáty představte a společně se zamyslete nad jejich poselstvím.

- Ale žít jen proto, aby člověk žil, to je dost málo. Život musí obsahovat hodnoty, pro které stojí za to žít. (A. Ch. Clarke)
- Před námi jsou lepší věci než ty, které zůstaly za námi. (C. S. Lewis)
- Až budeš opouštět tento svět, ať je po tobě lepší, než když jsi vstoupil. (anonym)
- Charakter buď máš, nebo ho chceš mít. (reklamní slogan)
- Nebát se stát za svým, i když stojíte proti většině. Umět se obětovat za jiného. (z pouliční ankety)
- Mít charakter znamená udělat správnou věc, i když zrovna není kolem nikdo, kdo by to ocenil. (z pouliční ankety)
- Pokaždé, když máš kuráž čelit svým obavám, stáváš se silnější osobností. (Barbara White)
- Bez strachu nemůže existovat odvaha. (Ch. Paolini)
- Hledajíc dobro druhých, nalézáme své vlastní. (anonym)
- Abychom se uživili, přijímáme, abychom žili, dáváme. (W. Churchill)
- Dnešní den jsi ještě nežil, dokud jsi neudělal pro někoho něco, co ti nemůže vrátit. (J. Bunyan)

Společná svačinka

Sedněte si na nějakém pěkném místě a udělejte si hostinu – nakrájejte jablka, banány, rozdělte se o sušenky, nechte kolovat oříšky nebo jiné dobroty, namažte chleby pomazánkou (nejen